

«ΠΑΙΞΑΜΕ ΤΡΙΜΗΝΟ ΠΟΚΕΡ ΜΕ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΕΣ ΜΠΛΟΦΕΣ»

Ο ιστορικός και καθηγητής στην Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales Γιώργος Δερτίλης εκτιμά ότι ο χρόνος κυλάει σε βάρος της χώρας και ανησυχεί για τις μακροπρόθεσμες συνέπειες μιας «ρήξης» με την Ευρώπη

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΑΡΓΗΤΡΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΡΙΣ

Συνέντευξη στον Γρηγόρη Μπέκο

«Είναι η ύστατη ώρα» υποστηρίζει ο ιστορικός Γ. Β. Δερτίλης, αναφερόμενος στις διαπραγματεύσεις της ελληνικής κυβέρνησης με τους ευρωπαίους εταίρους. Πεποιθησή του είναι ότι ο χρόνος κυλάει σε βάρος της χώρας. «Πρέπει να σπαματήσουμε τα όνειρα και την ομφαλοσκόπηση, να κοπάξουμε τον κόσμο γύρω μας και να σκεφτούμε: ποιος εγγυάται ότι στα επόμενα χρόνια ο γε-

ωγραφικός περίγυρος της χώρας θα είναι ειρηνικός, τα Βαλκάνια θα ηρεμήσουν και η Τουρκία δεν θα εκμεταλλευθεί την οικονομική μας αδναμία, τη στρατιωτική της υπεροχή και την ανημένη γεωπολιτική της σημασία;» διερράται ο ίδιος, μιλώντας στο «Βήμα της Κυριακής» και φοβούμενος τις μακροπρόθεσμες συνέπειες μιας «ρήξης» με την Ευρώπη χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα.

■ Σε συνεντεύξις και ομιλίες που έχετε δώσει στα πέντε χρόνια της κρίσης, έχετε επικρίνει την πολιτική όλων των κυβερνήσεων. Βλέπετε να έχει κάπι αλλάξει με τη σημερινή;

«Όχι. Δεν είναι τυχαίο ότι εί-

χαμε πέντε κυβερνήσεις σε πέντε χρόνια ούτε το ότι την κυβέρνηση Παπαδήμου την έριξε η Νέα Δημοκρατία μόνο και μόνο για να πάει σε εκλογές και να πάρει την εξουσία. Η μωροφιλοδοξία και η διχόνοια καταστρέφουν την Ελλάδα εδώ και διακόσια χρόνια, συντελώντας στους εμφυλίους πολέμους και στις επάτι πτωχεύσεις της ιστορίας της. Το ίδιο συμβαίνει και σήμερα. Στη διαπραγμάτευση με τη σημερινή κυβέρνηση, η Ευρωπαϊκή Ένωση έδειξε ότι την εμπιστεύεται ακόμη λιγότερο από όσο εμπιστεύθηκε τις προηγούμενες. Και δικαίως. Το κόμια που κυβερνά με αριστερά συνθήματα και με τη στήριξη ενός ανεκδιήγητου ακροδεξιού

κόμματος, δηλαδή γνωρίζοντας ελάχιστα τον Μαρξ, όχι μόνο δεν είχε στρατηγική πηγαίνοντας στη διαπραγμάτευση, αλλά ούτε καν υποτιπώδες βραχυχρόνιο σχέδιο. Παίξαμε απλώς μια τρίμηνη παρτίδα πόκερ με αλλεπάλληλες αποτυχημένες μπλόφες. Την ελληνική πολιτική τάξη δεν την εμπιστεύονται πλέον ούτε οι κυβερνήσεις των χωρών-μελών ούτε όμως οι κυβερνήσεις όλων των δυνάμεων που μας ενδιαφέρουν – ΉΠΑ, Κίνα, Ρωσία. Επειδή, απλούστατα, η όλη εξωτερική πολιτική της Ελλάδας είναι αλλοπρόσαλλη σε μια εποχή ιστορικά κρίσιμη και σε μια περιοχή γεωπολιτικά φλεγόμενη και έτοιμη να εκραγεί».

Συνέχεια στη σελίδα 2

νέες εποχές

Κυριακή 10 Μαΐου 2015

ΠΙΩΡΓΟΣ ΔΕΡΤΙΛΗΣ

«Η Ευρώπη θα επιβιώσει και χωρίς την

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

■ **Πιστεύετε πράγματι ότι είμαστε μπροστά στο ενδεχόμενο μας «αστορικής αποτυχίας; Δηλαδή, είναι κατά τη γνώμη σας πως ο πθανός είναι «απύχημα» και η Ελλάδα να βρεθεί εκτός νυμφώνος τη σπηλιή ακριβώς, που η Ευρώπη είναι έτοιμη να προχωρήσει στη μεγάλη οικονομική χαλάρωση;**

«Την Ελλάδα την έχουν ήδη αποκλείσει από το πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης οι κανόνες λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ). Τα δισεκατομμύρια θα τα μοιραστούν οι άλλες χώρες. Οσο για το «απύχημα», η βίαιη και ανεξέλεγκτη έξοδος της χώρας από το ευρώ είναι όχι απλώς πιθανή, είναι πιθανότατη. Και εξαρτάται από τη συγκυρία των επομένων εβδομάδων ή έτσι πηνών. Στην πλειονότητά τους οι Ελληνες έχουν συνειδητοποίησει πόσο σημαντική και απρόβλεπτη θα είναι αυτή η συγκυρία. Δεν γνωρίζουν όμως πόσο άγονη είναι η τακτική που ακολουθεί η κυβέρνηση τους απέναντι στους άλλους δύο πρωταγωνιστές της διαπραγμάτευσης, το Eurogroup και την EKT».

■ **Και όμως στο παρελθόν η EKT μας είχε χρηματοδοτήσει έστω και κατ' εξαίρεση...**

«Η σήριες της ελληνικής οικονομίας με ρευστό είναι πολιτική απόφαση. Αρμόδια της EKT είναι να εισηγείται στο Eurogroup τις πολιτικές αποφάσεις που θεωρεί εφικτές, μαζί με τις καλές ή κακές συνέπειες που θα έχει η καθεμία από

αυτές. Η αρμοδιότητα για τις πολιτικές αποφάσεις ανήκει στο Eurogroup και με τη δική του συγκατάθεση μας χρηματοδοτούνται μέχρι πρότινος η EKT. Τώρα όμως οι κυβερνήσεις που το απαρτίζουν απορρίπτουν κάθε νέο δανεισμό. Αυτό πολύ λίγοι Ελληνες το γνωρίζουν. Και ελάχιστοι γνωρίζουν ότι στη σκιά των διαπραγματεύσεων διεξάγεται μια ακόμη, παράλληλη διαπραγμάτευση ανάμεσα στους ίδιους πρωταγωνιστές.

■ **Τι εννοείτε ακριβώς;**

«Ο διοικητής της EKT Μάριο Ντράγκι, χρησιμοποιώντας το ορθό επιχείρημα της αρμοδιότητας, απαιτεί από το Eurogroup να λύσει το πολιτικό δίλημμα για το αν η EKT θα χρηματοδοτήσει ή όχι την Ελλάδα, εφόσον μάλιστα διαθέτει τις σχετικές εισιτηρίεις του και όλα τα σποιχεία. Το Eurogroup, από την πλευρά του, το αποκλείει επειδή εγκρίνοντας τη χρηματοδότηση διακινδυνεύει τα κεφάλαια που θα επιβαρύνουν τις χώρες-μέλη της Ενωσης- και απορρίπτας την διακινδυνεύει μια νομιμοτάκη κρίση. Αποκλείει την υποχώρηση λοιπόν και πιέζει ασφυκτικά το κ. Ντράγκι να λάβει εκείνος την απόφαση με το μάλλον αδύνατο επιχείρημα ότι η EKT έχει την αρμοδιότητα και την ευθύνη για την καλή υγεία του ευρώ και του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος. Τέλος, σε αυτόν τον ιδιότυπο «διπλωματικό εκβιασμό» που ασκούν εναντίον αλλήλων οι δύο ευρωπαϊκοί θεσμοί προσέθετε στον δικό της η ελληνική κυβέρνηση “ή μου δίνετε κι άλλα χρήματα ή τινάζω την ευρωζώνη στον αέρα”. Είναι αυτή γόνιμη τακτική».

■ **Δηλαδή, η ευρωζώνη δεν κινδυνεύει κατά τη γνώμη σας; Και η Ελλάδα δεν θα έχει υποστηρίξει από άλλες δυνάμεις και άλλους θεσμούς, λ.χ. το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο;**

«Η Ευρώπη θα επιβιώσει και χωρίς την Ελλάδα. Η ηγεσία της απλώς δεν αναλαμβάνει μέχρι στιγμής την ευθύνη μας ενδεχόμενης κρίσης, έστω και περιορι-

σμένης διότι δεν μπορεί να αποκλείσει απρόσπτα γεγονότα, κυρίως διεθνή, που ενδέχεται να ενισχύσουν την κρίση σε βαθμό εκρηκτικό. Για τους ίδιους λόγους άλλωστε ο Ομπάμα και η αμερικανική κεντρική τράπεζα πιέζουν την Ευρώπη να λύσει το ελληνικό πρόβλημα και την ελληνική κυβέρνηση να πάψει να παριστάνει τον Σαμψών. Για τους ίδιους λόγους οι Κινέζοι δυσφόρησαν εντόνως για τους παλικαρισμούς της κυβέρνησης και την ανάγκασαν να υποχωρήσει. Γι' αυτό ο «φίλος» μας, ο δικτάτωρ Πούτιν, μας υποσχέθηκε έναν μυθικό αγωγό που συζητείται χρόνια και έχει ελάχιστες πιθανότητες να πραγματοποιηθεί, διευκρινίζοντας ότι ούτε δάνειο προς την Ελλάδα συζήτησε ούτε επεμβαίνει στις ελληνοευρωπαϊκές σχέσεις».

■ **Τις τελευταίες ημέρες, πάντως, διαφαίνεται μια θετική προοπτική στις διαπραγματεύσεις, ή τουλάχιστον αυτή είναι η ελπίδα της πλειονότητας του ελληνικού λαού. Δεν συμμερίζεστε αυτή την ελπίδα;**

«Όχι, δυστυχώ. Τον κόσμο τον έχουν πείσει η παραπληρόφρονη, η κυβερνητική προπαγάνδα και η άγνοια. Άλλα τη διασωληνωμένη οικονομία της χώρας δεν θα τη σώσουν τα πέντε-δέκα δισεκατομμύρια που ζητιανεύουμε. Και αν ακόμη η Ευρώπη τα θυσίαζε, η κυβέρνηση δεν μπορεί παρά να τα ξεδέψει σε λίγους μήνες και θα πρέπει τότε να ξαναδανείστε. Μόνο αν έχει ως τότε αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη των αγορών θα μπορέσει να δανειστεί (και μάλιστα με τους καλούς όρους που έχουν πετύχει η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία). Μόνο η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης θα προσελκύσει τις καταθέσεις που εξαφανίστηκαν, τις εισοροές έξων κεφαλαίων και τα ναυτιλιακά κεφαλαία που διώξει. Επιπλέον η εμπιστοσύνη προϋποθέτει σταθερό και ρεαλιστικό φορολογικό σύστημα και ένα βαθιά μελετημένο πρόγραμμα επενδύσεων. Μόνο έτσι θα προσελκύσουμε επενδύσεις, η ανεργία θα αρχίσει να μειώνεται και θα κινηθεί ο ενάρετος κύκλος που θα σώσει την οικονομία. Και ποια είναι άραγε η θεμελιόδως προϋπόθεση για όλα αυτά; Είναι η συναίνεση και η γενική στράτευση στον κοινό σκοπό. Γίνονται όλα αυτά σε ένα εξάμηνο; Εδώ δεν κάναμε τίποτε σε πέντε χρόνια. Και αφού τα χάσαμε ζητιανεύοντας, κοροϊδεύοντας τους “κουτόφραγκους” και αλληλούβριζόμενοι, ακολουθούμε σήμερα ακόμη χειρότερη τακτική, με κυβέρνηση και μείζονα αντιπολίτευση να συνδαλίζουν την οξύτητα με εμφυλι-

να μειώνεται και θα κινηθεί ο ενάρετος κύκλος που θα σώσει την οικονομία. Και ποια είναι άραγε η θεμελιόδως προϋπόθεση για όλα αυτά; Είναι η συναίνεση και η γενική στράτευση στον κοινό σκοπό. Γίνονται όλα αυτά σε ένα εξάμηνο; Εδώ δεν κάναμε τίποτε σε πέντε χρόνια. Και αφού τα χάσαμε ζητιανεύοντας, κοροϊδεύοντας τους “κουτόφραγκους” και αλληλούβριζόμενοι, ακολουθούμε σήμερα ακόμη χειρότερη τακτική, με κυβέρνηση και μείζονα αντιπολίτευση να συνδαλίζουν την οξύτητα με εμφυλι-

“
”
Η μωροφιλοδοξία και η διχόνοια καταστρέφουν την Ελλάδα εδώ και διακόσια χρόνια συντελώντας στους εμφυλίους πολέμους και στις επτά πτωχεύσεις της ιστορίας της

ΤΟΜΑΣ ΡΑΧΕΛ
«Πολύ υψηλή η ποιότητα της έρευνας στην Ελλάδα»

Συνέντευξη στον
Αγγελο Αλ.
Αθανασόπουλο

Ο γερμανός υφυπουργός Παιδείας και Ερευνας Τόμας Ράχελ μιλάει για το πρόγραμμα διπτής εκπαίδευσης

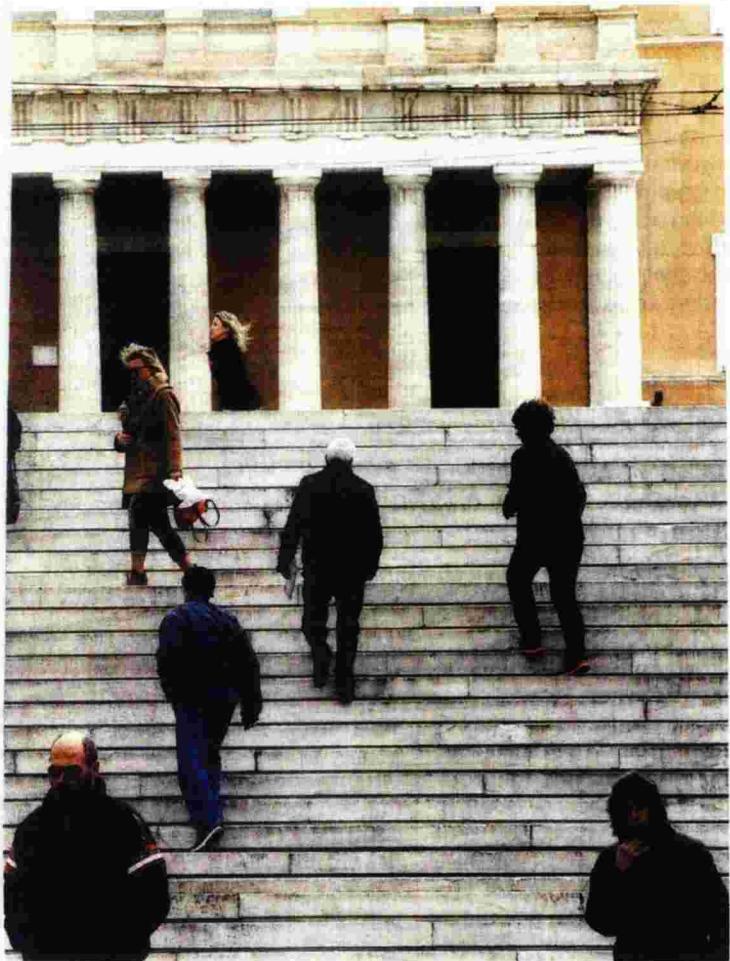
Το τελευταίο διάστημα η κορύφωση της διαπραγμάτευσης για την ελληνικό πρόγραμμα έχει ανεβάσει το θερμόμετρο στις σχέσεις Αθήνας - Βερολίνου. Οι εκατέρωθεν δηλώσεις, πολύ συχνά φορτισμένες, έχουν τραυματίσει το κλίμα στις διμερείς σχέσεις. Οπότε, δεν πρέπει καπούς να στέκεται μόνο στο επίπεδο αυτού. Υπάρχουν και άλλες πρωτοβουλίες, λιγότερο φανταχτερές αλλά ίσως πιο ουσιαστικές, οι οποίες αποδεικνύουν ότι οι δύο χώρες μπορούν να συνεργαστούν με εντυπωσιακά αποτελέσματα που αφορούν την καθημερινή ζωή και να βελτιώσουν τις προοπτικές των πολιτών τους.

Μια πρωτοβουλία που αναμφίβολα δεν έχει λάβει την προσοχή που της αξίζει είναι η ελληνογερμανική συνεργασία σε θέματα διπτής εκπαίδευσης αλλά και η συνεργασία σε ζητήματα έρευνας. Η «Ψυχή» της πρωτοβουλίας αυτής, από γερμανικής πλευράς, ακούει στο όνομα Τόμας Ράχελ. Ο γερμανός κοινοβουλευτικός υφυπουργός Παιδείας και Ερευνας βρέθηκε πριν από λίγες ημέρες πάλι στη χώρα μας για συνομιλίες με το υπουργείο Παιδείας αλλά και με τον ΟΑΕΔ, που αποτελούν τους κατ' εξοχήν φορείς που είναι αρμόδιοι για τη διμε-

ρή συνεργασία στα πεδία αυτά. Βασικοί συνομιλητές του ήταν ο υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Αριστείδης Μπαλτάς και ο αναπληρωτής υπουργός Ερευνας και Καινοτομίας κ. Κώστας Φωτάκης.

«Το Βήμα» συνάντησε τον κ. Ράχελ μεταξύ των πολλών ραντεβού του εξαντλητικού προγράμματός του στην Αθήνα. Ήταν ιδιαίτερα ικανοποιημένος διότι η νέα κυβέρνηση θέλει να συνεχιστούν τα προγράμματα. «Δεν υπάρχει μόνο η υψηλή πολιτική» μας επισημαίνει. Οπως αναφέρει, η νέα κυβέρνηση ενδιαφέρεται να υπάρξει και παράλληλη «συμμετοχή των κοινωνικών εταιρών» στο πρόγραμμα της διπτής εκπαίδευσης (vocational training). Αυτό το κρίνει σημαντικό διότι και στη Γερμανία είναι τα ίδια τα συνδικάτα και οι εργοδότες «που υπ

Ελλάδα»

πολεμικές ιδεολογίες. Τι ελπίζουμε; Να εισπράξουμε τα δισεκατομμύρια και να συνεχίσουμε έτσι; Είναι η σύγουρη έξοδος από το ευρώ ώστε να μην ορθοποδήσει η χώρα ούτε σε 20 χρόνια.

■ Πώς θα είναι μια Ελλάδα εκτός ευρωζώνης, κύριε Δερτλή;

«Αυτά τα έχουμε ζήσει και πολλοί τα έχουμε πει κατά κόρον, ορισμένοι από τις πρώτες ημέρες της κρίσης. Άρα δεν χρειάζονται πολλές εξηγή-

σεις για το τι θα ακολουθήσει: αλλεπάλληλες υποτιμήσεις της δραχμής, μεγάλες αυξήσεις τιμών στα εισαγόμενα αγαθά – τρόφιμα, μηχανήματα, πρώτες ύλες, ενέργεια και πετρέλαιο –, πληθωρισμός 20%-24% και περισσότερο, επιπλόκια 24% και πάνω, τοκούληψία σε άνθηση, περιορισμοί εισαγωγών, μαύρη αγορά συναλλαγμάτων. Τέλος, ανεργία που δεν θα μπορούν να απορροφήσουν ούτε οι ανύπαρκτες ελληνικές βιομηχανίες ούτε οι μελλοντικές που μερικοί

βασίζεται στο γερμανικό πρότυπο διττής εκπαίδευσης, που θεωρείται ένα από τα καλύτερα και αποτελεσματικότερα διεθνώς. Υπάρχει ήδη συνεργασία με περισσότερες από 15 χώρες όπως η Ιταλία, η Πορτογαλία,

έχουν εκπαιδευθεί από Γερμανούς με σκοπό την καλύτερη αποτελεσματικότητα. Οπως μας λέει ο κ. Ράχελ, «το πρώτο πιλοτικό πρόγραμμα διττής εκπαίδευσης αφορά τον τουρισμό και ήδη τα αποτελέσμα-

των κοινωνικών εταίρων στο πρόγραμμα της διττής εκπαίδευσης. Αυτό είναι σημαντικό διότι και στη Γερμανία είναι τα ίδια τα συνδικάτα και οι εργοδότες που την υποστηρίζουν και αναγνωρίζουν την αξία της

η Ινδία, η Κίνα και το Μεξικό, ενώ ο ίδιος θα μεταβεί στις Ηνωμένες Πολιτείες τον Ιούνιο με σκοπό την υπογραφή Μνημονίου Συνεργασίας.

Η Γερμανία έχει συνεισφέρει στο πιλοτικό αυτό πρόγραμμα περίπου 1,4 εκατ. ευρώ, ενώ η διδακτέα υλή προσαρμόζεται στις ελληνικές απαιτήσεις. Οι έλλινες καθηγητές

τα είναι εντυπωσιακά. Μάλιστα, υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον από ελληνικές ξενοδοχειακές μονάδες οι οποίες επιθυμούν να συμμετάσχουν στο πρόγραμμα και το προσωπικό τους να εκπαιδευθεί με βάση αυτόν.

Κατά τον ίδιο, η Ελλάδα μπορεί να εκμεταλλευθεί τα κοινωνικά κον-

“

Για να τα καταφέρουμε με τη δραχμή πρέπει να κάνουμε τις ίδιες ακριβώς μεταρρυθμίσεις που μας ζητούν τώρα προκειμένου να μείνουμε στο ευρώ. Γιατί λοιπόν να μην τις κάνουμε τώρα και να μείνουμε στο ευρώ που θα μας εξασφαλίσει σταθερότητα, αξιοπιστία για επενδύσεις και χρηματοδοτήσεις για ανάπτυξη και μείωση της ανεργίας;

”

ανεγκέφαλοι μας υπόσχονται, αφού κανείς δεν θα αποτολμήσει επενδύσεις στην Ελλάδα. Δηλαδή, είναι αυτά ακριβώς που ζινόσαμε μόλις πριν από 17 χρόνια με τη δραχμή ή ακόμη και στα ανέμελα χρόνια του ευρώ, όταν διώχναμε τις επενδύσεις με τις φορολογικές και μισθολογικές πολιτικές του ΠαΣοΚ και της "λαϊκής Δεξιάς". Γιατί λοιπόν θα τα καταφέρουμε τώρα καλύτερα; Επειδή έχουμε την εραστεχνική συγκυβέρνηση που αποτελείται από την Εργασία και την Κοινωνική Αριστεράς και μιας λαϊκής Ακροδεξιάς; Μα για να τα καταφέρουμε με τη δραχμή πρέπει να κάνουμε τις ίδιες ακριβώς μεταρρυθμίσεις που μας ζητούν τώρα προκειμένου να μείνουμε στο ευρώ. Γιατί λοιπόν να μην τις κάνουμε τώρα και να μείνουμε στο ευρώ που θα μας εξασφαλίσει σταθερότητα, αξιοπιστία για επενδύσεις και χρηματοδοτήσεις για ανάπτυξη και μείωση της ανεργίας;

■ Αν υποθέσουμε ότι προταθεί στην ελληνική κυβέρνηση μια «συντεταγμένη» έξοδος από το ευρώ, με παράλληλη οικονομική στήριξη, η κυβέρνηση πρέπει να δεχθεί ή να αρνηθεί;

«Καμία στήριξη δεν αποκλείει την καταστροφή με τη δραχμή. Επιπλέον δεν θα έχουμε καμία πιθανότητα να επιστρέψουμε στο ευρώ πάρα μόνο αν κάνουμε πολλαπλάσια από όσα μας ζητεί σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση προκειμένου να μείνουμε στην ευρωζώνη, όπως είπαμε προ ολίγου. Αυτά τα λένε όσοι θέλουν να απαλλαγεί η Ευρώπη από την Ελλάδα, ακόμη και αν είναι ή υπήρξαν φιλέλληνες. Ας το δούμε όμως και από μια διαφορετική σκοπά. Οταν το ΔΝΤ και πολλοί οικονομολόγοι λένε ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο, εννοούν ότι δεν είναι με τις σημερινές συνθήκες. Θα ήταν βιώσιμο αν είχαμε ικανοποιητικούς ρυθμούς ανάπτυξης και ευελιξία στις προθεσμίες της εξόφλησης. Αυτά άλλωστε ζητούνται ουσιαστικώς: πρόσθιτη διαγραφή χρέους και/ή καλύτερους όρους. Επομένως, ας υποθέσουμε ότι είχαμε δεχθεί να κάνουμε τις μεταρρυθμίσεις θέτοντας έναν και μοναδικό όρο: ότι τη ρητή υπόσχεση ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα χρηματοδοτήσει ένα αναπτυξιακό σχέδιο συγκεκριμένο και μελετημένο. Και ας υποθέσουμε επιπλέον ότι είχαμε δεχθεί να συμμετέχει η Ευρωπαϊκή Ένωση στη μελέτη του σχεδίου, στην εφαρμογή του και στον αυστηρό έλεγχο των χρηματοδοτήσεων (για να είμαστε βέβαιοι ότι τα κονδύλια δεν θα καταλήξουν σε σιντριβάνια, παιδικές χαρές και τοπες ημετέρων). Μια τέτοια λογική βάση διαπραγματεύσων θα τη δέχονταν η ΕΕ και το ΔΝΤ. Αυτά όμως αυτή η κυβέρνηση δεν εννοεί να τα καταλάβει και οποιαδήποτε άλλη είναι ζήτημα αν τα προλαβαίνει. Είναι η ύστατη ώρα».

φει διμερές ερευνητικό πρόγραμμα συνεργασίας (οι υπόλοιπες χώρες βρίσκονται εκτός Ευρώπης: ΗΠΑ, Κίνα, Ινδία, Ισραήλ) που βασίζεται στο Μνημόνιο Συνεργασίας που είχαν υπογράψει η Ανγκελά Μέρκελ και ο Γιώργος Παπανδρέου το 2010.

Στο πρόγραμμα αυτό υπεβλήθησαν περίπου 400 αιτήσεις συμμετοχής, υψηλού επιπέδου, από πανεπιστήμια, ερευνητικά κέντρα και επιχειρήσεις. Επελέγησαν 23 διμερή projects, με τη Γερμανία και την Ελλάδα να συνεισφέρουν από 6 εκατ. ευρώ έκαστη (η Ελλάδα αξιοποίησε για τον σκοπό αυτόν κοινοτικά κονδύλια) σε τομείς όπως η ενέργεια, η ναυτοτεχνολογία κ.ά. Βασικό κριτήριο για την επιλογή είναι «να υπάρχει προσθέμενη αξία και για τη δύο χώρες. Οι έλλινες και οι γερμανοί επιστήμονες συνεργάζονται σε υψηλό επίπεδο».

Η πρώτη φάση του ερευνητικού προγράμματος εξελίσσεται θετικά και αποτελεί ως εκ τούτου μια καλή βάση ώστε να εξεταστεί μια συνέχιση του για την περίοδο 2016-2018. Για τον λόγο αυτόν θα ξεκινήσουν σύντομα συνομιλίες σε τεχνικό επίπεδο.

Ποτέ δεν πεθαίνει!

Γεώργιος ΙΙ. Μαλούχος

Η αυριανή 11η Μαΐου είναι ημέρα μεγάλης ιστορικής σημασίας: είναι η ιδρυτική στιγμή της Νέας Ρώμης από τον αυτοκράτορα Κωνσταντίνο το 330 μ.Χ., της Κωνσταντινούπολης. Ομως στο μέλλον ίσως αποδειχθεί η ημέρα στην οποία επαναχαράχθηκε η πορεία όχι μόνον της σύγχρονης Ελλάδας, αλλά και της ευρωζώνης στο σύνολό της. Αν συμβεί κάτι τέτοιο μέσα από το αυριανό Eurogroup, τότε ίσως οι ιστορικοί να τσακώνονται κάποτε μεταξύ τους για το ποια από τις δύο επετείους της 11ης Μαΐου υπήρξε τελικά πιο σημαντική στην ευρωπαϊκή ιστορία. Ομως, θα συμβεί;

Οσες κι αν ήταν οι διαδοχικές συγκρουσιακές εξελίξεις που έρχονταν σαν σκηνές θρίλερ από κάθε κατεύθυνση την κρίσιμη προηγούμενη εβδομάδα, είναι βέβαιο ότι ουδείς μπορεί ακόμη να προδικάσει απόλυτα τις τελικές εξελίξεις στο ελληνικό ζήτημα. Τα χαρτιά όλων των πλευρών δεν έχουν ανοίξει εντελώς – και όσα έχουν ανοίξει είναι λίαν πιθανό να κρύβουν πίσω τους και μπλόφες, όπως πάντοτε συμβαίνει στις σημαντικές ώρες της πολιτικής, ιδίως της διεθνούς.

Φυσικά, εκείνος που βρίσκεται στην πλέον δυσμενή θέση είναι η Ελλάδα. Πάνω στο κεφάλι της παίζεται ό,τι παίζεται σήμερα, με την ίδια να διαθέτει ελάχιστα όπλα στα χέρια της, ώστε πολλοί να θεωρούν ότι συνιστά αφροσύνη να επιχειρεί να αναδιατάξει, έστω και μερικώς, τους όρους με τους οποίους την έχουν δέσει οι δανειστές της.

Ομως, κακά τα φέματα: όσο κι αν η Ελλάδα πράγματι κινδυνεύει, υπάρχουν δύο δεδομένα τα οποία ουδείς μπορεί να αγνοήσει: πρώτον, ότι αν πετύχει να βελτιώσει ορισμένες τουλάχιστον από τις συνθήκες, ιδίως ως προς το χρέος επί του οποίου πράγματι συγκρούονται οι Γερμανοί (υπό το ψευδώνυμο «Ευρωπαίοι») με το ΔΝΤ, μέλλον για τη χώρα αυτή δεν υπάρχει. Οπως επίσης δεν υπάρχει μέλλον σε μια οικονομία που αντί να αναπτύσσεται, συνεχίζει να αποσαθρώνεται υπό την πίεση των μέτρων. Και, δεύτερον, ότι το συνολικό πολιτικό και οικονομικό κόστος που πρόκειται να αναλάβει όχι μόνον η Ελλάδα αλλά και μεσοπρόθεσμα η ευρωζώνη στο σύνολό της είναι ασφαλώς πολύ μεγάλο αν επέλθει ρήγμα απ' την Ελλάδα.